

УДК 631.164.23

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ

Іванов О.Д. студент
Петров І.І. к.е.н., доцент кафедри
адміністративного менеджменту та ЗЕД,
*Національний університет біоресурсів і
природокористування України, м. Київ, Україна*

Для активізації розвитку підприємств найважливішим чинником є залучення іноземних інвестицій, завдяки яким забезпечується: по-перше, відтворення усіх елементів матеріально-технічної бази виробництва на новій інноваційній основі; по-друге, відтворення виробничих потужностей підприємств та забезпечення конкурентоспроможності продукції [3].

Зазначимо, що вже потрібно розробляти якісно нові підходи в управлінні процесом інвестування вітчизняних підприємствах та формувати дієвий механізм управління інвестиційною діяльністю підприємств [2].

У процесі дослідження встановлено, що інвестиційні ресурси за складом поділяють на валові (характеризують загальний обсяг ресурсів у певному періоді, які спрямовуються на нове будівництво, придбання засобів виробництва або на приріст товарно-матеріальних запасів) та чисті (становлять різницю між валовими та сумою амортизації у певний період за всіма видами активів). За об'єктом вкладення капіталу інвестиції поділяють на: реальні (спрямування ресурсів у матеріальні та нематеріальні активи, що забезпечують розвиток підприємства – це основні та оборотні засоби, патенти, ліцензії, “ноу-хау” та ін.; фінансові (вкладення коштів у різні фінансові інструменти інвестування – придбання фондових цінних паперів, цільові банківські вкладення, депозити та інші інструменти).

Вітчизняні науковці зазначають, що у світовій практиці виділяють ще дві форми здійснення інвестицій: інноваційні – спрямовані у нововведення; інтелектуальні – спрямовані в об'єкти інтелектуальної власності [1].

Тому в сфері інвестиційної діяльності у нашій державі необхідне наближення понятійного апарату до провідного досвіду зарубіжної теорії та практики інвестицій. Саме такі умови зможуть посприяти підвищенню ефективності управління інвестиційними процесами на підприємствах та забезпечити шляхи їх економічного розвитку (рис. 1).

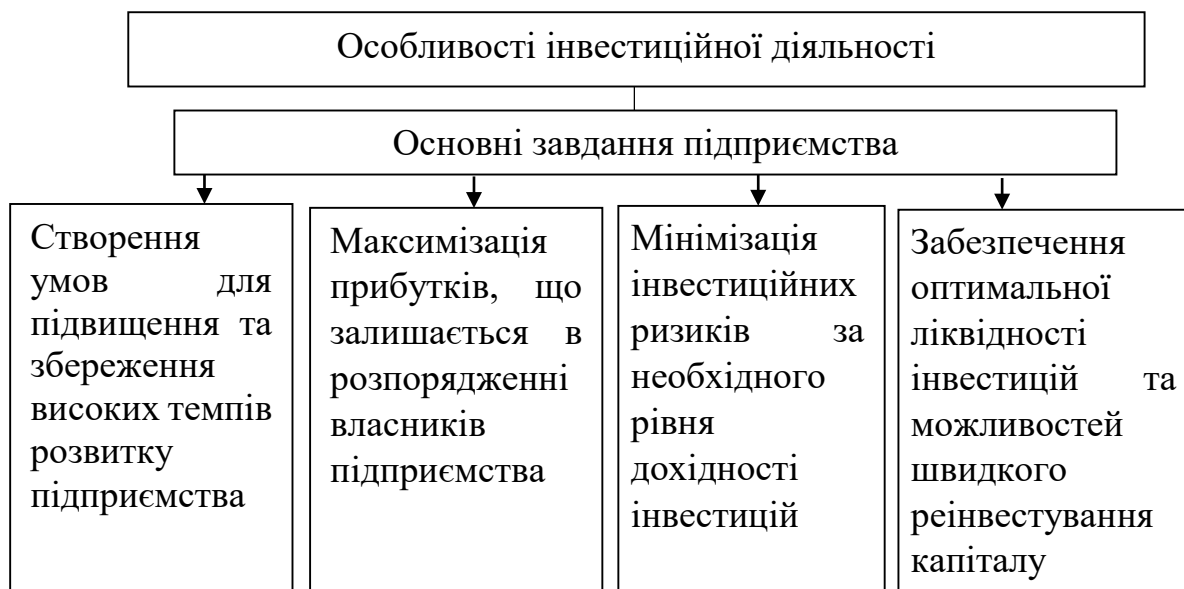

Рис. 1. Управлінські завдання інвестиційної діяльності підприємства

Водночас не менш важливими залишаються й інші важливі завдання: формування необхідних обсягів та оптимізація структури інвестиційних ресурсів з урахуванням потреб (попиту) на довготермінову перспективу; підтримання фінансової стійкості та платоспроможності підприємства у процесі здійснення інвестиційної діяльності; пошук шляхів прискорення реалізації інвестиційних програм та проектів підприємства [4].

Таким чином забезпечення високих темпів розвитку підприємств можна досягти, як шляхом вибору та здійснення високоприбуткових інвестиційних проектів, так і прискоренням реалізації інвестиційних програм.

Аналізуючи досвід розвинутих країн світу, механізм управління інвестиційною діяльністю становить систему основних складових, що регулюють процес розробки та реалізації інвестиційних рішень підприємства.

В умовах гострого дефіциту інвестиційних ресурсів на підприємствах

України критичного значення набуває прийняття ефективних управлінських рішень щодо формування капіталу та обґрунтування його структури. Як показує практика господарювання, загальний рівень ефективності інвестиційної діяльності підприємства та його фінансова стійкість значною мірою залежать від характеру та особливостей управління формуванням інвестиційними ресурсами, а існуюча на підприємстві структура капіталу і його вартість визначають відповідні можливості та обсяги використання певних джерел інвестиційних ресурсів.

Для реалізації ефективності залучення інвестиційних ресурсів керівництво підприємства має дотримуватися таких основних принципів:

- інвестиції, що мають ризик фінансуються за рахунок власних коштів;
- необхідно точно визначити співвідношення обсягів позикових інвестиційних ресурсів, залучених на коротко- та довготерміновій основі;
- за виключенням прибутку підприємства з усіх джерел формування інвестиційних ресурсів необхідно обирати найбільш дешеві.

Є підстави вважати, що механізм управління інвестиційною діяльністю підприємств характеризується недостатньою розвиненістю таких його елементів як: фінансово-кредитні складові інвестиційного процесу відтворення капіталу, формування ресурсів та джерел інвестування на підприємстві, політика державного регулювання інвестиційної діяльності та ін.

Список використаних джерел

1. Алтухова Н.В. Проблеми інноваційного розвитку агропромислового комплексу України. Агросвіт. 2012. №2. С. 48–54.
2. Голобородько Т. В. Теоретичні основи активізації інвестиційних процесів в аграрному секторі економіки. Наукові праці Кіровоградського національного технічного університету. Економічні науки. 2012. Вип. 22. Ч. II. С. 24–29.
3. Покатаєва О. В. Роль інвестицій у підвищенні конкурентності галузей економіки. Держава та регіони. Серія : Економіка та підприємництво. 2011. №3. С. 232–237.
4. Програма розвитку інвестиційної та інноваційної діяльності в Україні. Офіційний вісник України. 2011. № 28. 173 с.